

ADVENT 3. VASÁRNAPJA

A év

1– 4 oldal

Olv.: Iz 35,1-6a.10 – Jak 5,7-10 – Mt 11,2-11
Jézus tanúsága Jánosról

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek!

Advent az Úrjövet ideje. Váramozunk egy találkozásra! Valahányan váramozunk. Váramozik a gyermek az ajándékra, váramozik a fiatal boldogságra, sikeres életkezdésre, váramozik az ereje teljében lévő ember arra, hogy munkája legyen, elegendő pénze a megélhetéshez, váramozik az idős ember nyugodt, békés öregkorra. Amikor betejesednek az álmunk, akkor fény gyúl a szívünkben.

Advent a váramozás ideje, a sötétségben fényt szeretnénk gyűjtani! Váramozunk Jézus Krisztusra, aki a fény, aki a világ világossága! Szeretnénk eligazodni ebben a földi életben! Szeretnénk értelmesen, céltudatosan élni! Jövőt szeretnénk!

***Nyissuk ki a lelkünket,
hogy fény gyűljön a szívünkben!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Jézus Krisztus arról beszél, hogy Keresztelő János a legnagyobb az asszonyok szülőttei között. E mellé állítja: „De, aki legkisebb a mennyek országában, nagyobb mint ő.” Jézus Krisztussal elérkezett a mennyek országa!

***A legkisebb is nagyobb a mennyek országában Keresztelő Jánosnál!
Ez a mondat hatalmas lehetőség számunkra!***

Mérjük meg magunkat, mekkorák is vagyunk.
Keresztények vagyunk, ez azt jelenti,
hogy befogadtuk a mennyek országát!
Másképpen: befogadtak bennünket a mennyek országába!

Szabaduljunk meg a botránkozástól!

Botránkoztak a zsidók, botránkozott Keresztelő János, sajnos sokan vannak a botránkozó keresztények. Ha növekedni akarunk, akkor ettől meg kell szabadulnunk!

Jézus azt üzeni: „Mondjátok meg Jánosnak!”
Mondjátok meg! Semmi oktatás, semmi tanítás!
„A vakok látnak, a sánták járnak, a szegényeknek hirdetik az evangéliumot!”

Keresztelő Jánosnak még ószövetségi istenképe volt és e miatt botránkozott! ***A zsidók*** botránkoztak, amikor Isten nem működött úgy, ahogy ők azt elvárták. A zsidó gondolkodás

szerint, akinek jól megy a sora, azt szereti az Isten! Akinek nem megy jól a sora, azt elfelejtette az Isten!

Keresztelő János is úgy gondolta, hogy Jézus ennek a gondolatnak mentén kezdi el működését. Igazolja azokat, akik magukról úgy gondolják, hogy őket szereti az Isten. Keresztelő János ilyeneket mondott, hogy az Úr kezében a fejsze és már a fák gyökerére tette. Kívág minden fát, amelyik nem hoz gyümölcsöt, vagyis aki rossz. Kezében a szórólapát, a pelyvát a tűzbe dobja, égjen el, égjen el minden, ami rossz.

Megjön Jézus, a szelíd bárány!

Megjön Jézus és nincs fejszéje, nincs szórólapátja, hanem szelíd! János, aki egyedül fölismerte Jézust ezt nem érti. Ő ismerte: „Köztetek van, akit ti nem ismertek!” Jézus az Isten Báránya! János ószövetségi prófétát idéz, aki arról szól, hogy Isten olyan türelmesen, olyan megadóan lesz áldozat értünk, mint egy bárány, amit megölnek. Keresztelő János - aki fölismerte Jézust, beszélt az embereknek arról, hogy ti is ismerjétek meg, - börtönbe kerül.

Más az ügy és más az ember egyéni élete!

Sőt, egyéni életünket mindig az ügy szolgálatába kell állítani! Azért botránkozunk, mert nem úgy történik valami, ahogy azt elterveztük, elgondoltuk, ahogy szeretnénk. Miért történt minden így? Isten jelenléte nem azt jelenti ebben a világban, hogy egyeseket kiemel, másokat eltaszít. Isten a szeretet Istene! Istennek mindenki fontos!

Mondjátok meg Jánosnak, a vakok látnak, a sánták járnak! Az, hogy veled mi történik, az a te egyéni sorsod!

Mindannyian csodálattal nézzük azokat, akik hatalmas áldozatokra képesek! Csodálattal nézzük azokat, akik az életüket ügyek, eszmék szolgálatába állítják! De ez nem az ember megdicsőülése, az ügy a fontos!

Az ügyek csak akkor jelenhetnek meg, a jó ügyek is,
ha azok mögött áldozat van!
Ha azok mögött elkötelezett emberek vannak,
akik áldozatkészségükkel mérik a jövőt, mérik a jót,
amire mindenki vágyakozik!
Szolgálják az emberek örömét!

Azért születünk, hogy a jó ügyeket szolgáljuk!

Más az ügy és más az ember egyéni sorsa! Nem azért születünk, hogy egyénileg sikeresek legyünk! Azért születünk, hogy jó ügyeket szolgáljunk!

Szolgáljuk a világot, a mieinket, családunk tagjait!
Szolgáljuk nemzetünket!
Szolgáljuk a jövőt, az utánunk jövőket!

Hányszor hallottuk az elmúlt időben, hogy halálra van ítélve az a nemzet, amelyik nem törődik a gyerekeivel! Halálra van ítélve az a nemzet, amely csak magára gondol és nem gondol az utána jövőkre! Hányfajta programot terveznek, szerveznek, hogy miképpen kell megvédeni a földünket, a természetet. Miképpen kell jól és bölcsen gazdálkodni a javakkal, amik az ölünkbe hullnak. Nagyon fontos:

Boldog, aki meg nem botránkozik!

Menjetek el az egész világra!

A Szentatya arról szól, hogy az Egyház missziós Egyház. El kell indulnia a perifériákra, azok felé az emberek felé, akiket nem ismerünk. Jézus elküldte az apostolokat: „Menjetek el az egész világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek!” Mi még a mieinket sem ismerjük, akik a közelünkben vannak, csak éppen a perifériára szorultak. Induljunk el! Nem lehet bezárt Egyházban élni! A templom nagyon fontos az istendicséret miatt, a kegyelmi töltekezés miatt, hogy aztán tudjunk menni. Amikor elindulunk, akkor találkozunk az emberekkel, akiket nem könnyű megérteni, elfogadni, jobb belátásra bírni. De el kell indulni!

A Szentatya sajátos kezdeményezése, hogy évekkel ezelőtt bevezette Argentínában a Görcsoldó, a Csomóoldó Szűzanya ünnepét. A képen egy angyal fogja a csomózott szalagot, a Szűzanya bontogatja, aztán átadja egy másik angyalnak. Mennyi görcsünk van! Mennyi görcsöt kell megoldani! Jézus, a jó Pásztor a kilencvenkilenc igazat otthagyja és elmegy az egyért a világvégére is. Most mi a helyzet? Van egy és a kilencvenkilenc valahol van. Mi vagyunk az egy, mi! Az egész görcsöt föl kell oldani! Az igazi görcs: mi vagyunk az egy és a kilencvenkilenc valahol kallódik. Meg kell oldani ezt, különben nincs ránk szükség.

Csak Istennek van válasza a ma élő emberek számára!

II. János Pál pápának 1980-ban, Franciaországban egy pápai látogatása alkalmával egy újságíró fölthette a kérdést: van-e még mondanivalója Krisztusnak a ma élő emberek számára? Meglepő választ adott a pápa! Csak Krisztusnak van!

Van-e még mondanivalója a pápának, az Egyháznak a mai ember számára?

Csak neki van!

Azért, mert egy erkölcsi rendet képvisel! Csak Isten tudja megszabadítani az embert bűneitől, az előítéleteitől, az elembertelenedéstől, az elmagányosodástól. Van-e válasza? Csak Neki van, mert egyedül Isten az, aki az embert keresi! Csak Istenre figyelve tudunk elindulni a szegények, a betegek felé.

Olvassunk a jelekből!

Botránkozó keresztényekből legyünk örvendező keresztények!

Ez akkor lehetséges, ha tudunk olvasni a jelekből!

A vakok látnak: azt jelenti,
 hogy egyre több ember látja, hogy mi az élet értelme!
 A sánták járnak: azt jelenti,
 hogy emberek elindulnak a normális élet útján!
 A szegényeknek hirdetik az evangéliumot: azt jelenti,
 hogy az emberek egyre jobban látják az igazságot,
 törődnek a szegényekkel, gyógyítják a betegeket!

A Szentatya azt mondta, közös a terhünk, a szegények, a betegek gondja. Vagy komolyan gondoljuk ezt, vagy szociális programokban, egészségügyi rendszerek fölépítésében vagyunk érdekeltek. A szegénynek, a betegnek gondja van! Próbáljunk látni!

A bölcs ember a jelekből tud olvasni!

Az ember orvosa a másik ember!

Ebben a fogyasztói világban csak Isten segíthet rajtunk! Belehajszoltak bennünket embertelen történetekbe. Csak Isten segíthet rajtunk, hogy fölfedezzük a lelkünket, azt a belső értéket, ami összekapcsol bennünket!

Gyógyítsuk egymást, Jézus ezért jött! Tanuljunk Tőle!

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Isten áldása erősítsen bennünket, hogy fölismerjük a jeleket, amik tapasztalhatók a világban, amik megjelennek az egyéni életünkben és egymás életében! Ezek mind lelki értelműek! Ez a fölismerés az egyetlen út, hogy Isten – akitől mindig e világi csodát várunk, - igazán otthonos legyen a szívünkben!

+ Á L D Á S +